

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Døden

Citation: Wied, Gustav: "Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967", i Wied, Gustav: *Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 205. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied05val-shoot-idm140270075304288/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967

HANS HENRIK (slaaer pludselig i Bordet, mørkerød i Ansigtet). Du lyver, Søren!

Kvinderne ser rædde op, og Dagnen strækker en mæglende Haand frem. Men
RASMUS GAARDMAND (siger roligt). Naa, naa, Hans Henrik!

Og
HANS HENRIK (falder atter hen).

Drengen i Vuggen begynder at klynke.
MARENSTINE (hen til ham). Vil Du op, Hans Jørgen?

DRENGEN. Næ, jæ vil sowe!

MARENSTINE (rører Vuggen med Foden). Er der ingen, der vil ha' mer aa spise. (Intet Svar.) Ja, saa vel bekomme da!

Man rejser sig og gaar én efter én hen og trykker Husmoderens Haand og siger: Tak for Mad! — Sæl Tak! siger Marenstine.

Saa haler Mandfolkene Piberne op af Lommerne, tænder dem og damper løe.
MARENSTINE (til Madam Sloman). Kunde ikke Di røre Vuggen lidt, mens jeg faar a' Bordet?

DEGNEN (trem). Nu skal jeg, Madam Andersen, saa kan Bassen række Dem en Haand.

MARENSTINE (med en Slags Smil). Hæ . . .

DEGNEKONEN (nikker til Manden). Jo-o, Sloman er god til at vuggé!

Og Degnen giver sig til at træde Vuggen, medens Marenstine og Madam Sloman tager ud af Bordet.

RASMUS GAARDMAND. Ja, saa er det vel bedst, vi kommer ud aa ser paa Kreturet, forinden det bli'er helt mørkt.

SØREN ROSIN (med et forekommende, elektrisk Spring). Jeg ska' vise Jer rundt!

RASMUS GAARDMAND. Vi kender da ellers nok Gaarden sæl.

HANS HENRIK (indvædt). Ja, vi kender da Gaarden sæl!

MADAM HANS HENRIK (hvaat over Strikketøjet). Rasmus og Hans Henrik har da vaaren paa Gaarden før Du og dine kom her, Søren!

Drengen i Vuggen klynker atter og kaster sig ureligt frem og tilbage.

DEGNEN (træder haardt i Gængerne). Visse, visse!

Men hans Anstrengelser synes ikke at have nogen beroligende Indflydelse paa den lille Hans Jørgen, thi pludselig rejser Fyren sig over Ende i Dynerne, ser med store, lysvagne, forbitrede Øjne paa Dagnen og siger:

Hvodden Satan i Helvede er det, Du vugger?

Hr. Sloman standser forbløffet op, og Drengen giver sig himmelhøjt til at tude.

MARENSTINE (ind fra Køkkenet og hen til Vuggen). Vil Du ha' Spise, Hans Jørgen?